

Respons

Eritrea: Utstedelse av utreisetillatelse og ulovlig utreise

Problemstilling/spørsmål:

- Vilkår for utstedelse av utreisetillatelse
- Hvem får utreisetillatelse?
- Forhold som kan utelukke utreisetillatelse
- Reaksjoner ved ulovlig utreise

Introduksjon

Landinfo redegjør i denne responsen for de juridiske, praktiske og politiske rammene for utstedelse av utreisetillatelse og reaksjoner mot hjemvendte eritreere som har reist ut ulovlig. Eritrea er et lukket land, og myndighetene offentliggjør i svært liten grad fakta om ulike samfunnsforhold, også om disse spørsmålene. Denne responsen er en oppsummering av tilgjengelig skriftlig informasjon, og synspunkter og vurderinger Landinfo har fått i møter med eksperter på eritreiske forhold, eksileritreere og representanter for ulike internasjonale organisasjoner og lokale kilder i Asmara. Landinfo har gjennomført fem reiser til Eritrea i løpet av de siste fem årene, hvorav en også omfattet informasjonsinnhenting i Khartoum og i Kassala i Sudan. Den siste reisen til Eritrea ble gjennomført i januar/februar 2016.¹

Utreise

De aller fleste som forlater Eritrea, gjør det illegalt. Eritreere som reiser ulovlig ut av landet, gjør dette enten ved hjelp av profesjonelle menneskesmuglere, ved hjelp av lokalkjente eller på egen hånd.² Ifølge en velrenomert kilde Landinfo møtte i Addis Abeba i september 2015, ankommer i gjennomsnitt 2500 eritreere Etiopia hver måned. Det finnes godt organiserte

¹ Utlendingsforvaltningen besøkte Eritrea også i 1999 og 2003.

² Eritreiske folkegrupper som har tilhold i grenseområdene mellom Eritrea og Sudan, kan reise fram og tilbake over grensen uten utreisetillatelse. Dette gjelder ifølge en menneskerettighetsgruppe Landinfo møtte i Sudan i 2011, spesielt Beni Amer, Bilen og Nara, men det er begrensninger for yngre eritreere fra disse gruppene. Alder ble ikke nærmere spesifisert.

nettverk av menneskesmuglere i Eritrea, som transporterer flyktninger fra urbane strøk til grensetraktene. Disse smuglerne har god kjennskap til rutiner ved vaktpostene langs veien mot den etiopiske grensen, og utplasseringen av tropper langs grensen (se Landinfo 2016, s. 7). Majoriteten av de nyankomne blir ikke værende i nabolandene, men reiser videre for å nå mål i Europa (Kushkush 2015).³

Trolig unngår flyktningene flyktningeleirene fordi de frykter å bli kidnappet av menneskesmuglere og transportert til Sinai i Egypt (Siegfried 2014; HRW 2014).

De fleste som vil til Sudan, drar via byen Tesseney,⁴ ifølge en internasjonal organisasjon Landinfo møtte i Kassala i 2011. Der oppsøker de smuglere som tar dem over grensen.

Utsikt mot fjellene ved Tesseney (foto: Grethe Neufeld).

Som regel er smuglerne fra Rashaida-stammen, som bor i grensetraktene mellom de to landene. De som ankommer Sudan, kommer blant annet til landsbyene Humera, Gergef og Laffa. Mange vet imidlertid ikke hvor de krysser grensen fordi de er i følge med smuglere. Landinfo mener at reiseruten via Tesseney trolig fortsatt er den viktigste, men meldingene om at sudanske myndigheter deporterte flere hundre eritreere i mai 2016, kan muligens redusere antallet som tar seg over den sudanske grensen i tiden fremover (HRW 2016).

Utstedelse av utreise tillatelse

Vilkårene for utstedelse av utreisevisum er regulert av *Regulation of Travel Documents and Immigration No. 4 1992*.⁵ Immigrasjons- og statsborgerskapsavdelingen i det eritreiske innenriksdepartementet har kontorer som utsteder utreisevisum i alle seks zobaer.⁶

³ Ifølge UNHCR (2016) var det per april 2016 155 276 eritreiske flyktninger i Etiopia. UNHCR tilføyer i en fotnote at ca. 81 000 som tidligere var registrert som leirboere, antas å ha bosatt seg (utenfor leirene). I Sudan var det registrert nesten 92 000 eritreiske asylsøkere og flyktninger per mai 2015 (Saeed 2015).

⁴ Tesseney er en by ved grensen til Sudan, og er den siste byen før man krysser grensen. Det er imidlertid ingen sjekkpunkter i Tesseney, men det er en grensestasjon i Telataasher, 20 km vest for Tesseney (eritreisk kilde, samtale i Oslo mai 2013; informasjon fra lokale kilder i Tesseney 1.– 2. februar 2016).

Søkeren må ha pass, og søknaden må fremmes ved personlig oppmøte. Med søknaden må det legges ved en anbefaling fra zoba-administrasjonen, dimitterings-/demobiliseringspapirer, fødselsattest, likningsattest og tillatelse fra eventuell ektefelle (diplomatkilde (B), e-post april 2010). Man må dessuten søke om visum til landet en ønsker å reise til. Det hender at folk først får utreisettillatelse og deretter søker visum (diplomatkilde (K), samtale i Asmara 29. januar 2016).

Eritreere som har behov for medisinsk behandling i utlandet, må fremlegge dokumentasjon og anbefaling fra den medisinske kommisjonen.⁷ Eritreere som har ektefelle utenfor Eritrea, må dokumentere at ektefellen har betalt toprosentskatten⁸ (Kibreab, som sitert i Upper Tribunal 2011; diplomatkilde (B), e-post 6. august 2009 og april 2010).

Utreisetillatelsen gis i form av et frimerke som klebes inn i passet. Inntil 2009 brukte man klistremerker, men på grunn av forfalskninger endret man til frimerke (UK Home Office 2011).

Utreisetillatelsen koster trolig ca. 700 eritreiske nakfa, tilsvarende ca. 550 norske kroner⁹ (diplomatkilde (K), samtale i Asmara 29. januar 2016). Tillatelsen er tidsbegrenset, og utreise må foretas innen en bestemt dato – vanligvis én måned etter utstedelse (UK Home Office 2011).

Utreisekontroll

Ved utreise fra den internasjonale flyplassen i Asmara kontrolleres pass og andre nødvendige dokumenter fire ganger – ved innsjekking, deretter en manuell sjekk mot passasjerlister og siste sjekk mot datamaskin, dernest en sjekk av pass og en sikkerhetskontroll før en kan gå til gaten.¹⁰

Innreisekontroll

I 2013 hadde flyplassmyndighetene fire kontroller ved ankomst hvor pass og ID-kort ble sjekket, og Landinfo opplevde selv den strenge innreisekontrollen den gangen. De tre siste årene, fra 2014 til 2016, har Landinfo erfart at antall kontroller har vært redusert til to – én mot en datamaskin og én manuell sjekk av pass, samt bagasje kontroll (som ikke ble utført). Eritrea-eksperten Gaim Kibreab mener at innreisekontrollen er mer omfattende for personer

⁵ Se også Proclamation No. 24/1992 og Proclamation No. 164/2011.

⁶ Zoba er betegnelsen på en region eller fylke. Byene hvor disse kontorene er lokalisert, er: Asmara, Mendefera, Adi Keyih, Barentu, Agordat, Tesseney, Keren, Nakfa Afabet og Assab (Federal Office for Migration FOM, Sveits, som gjengitt i EASO 2015, s. 51).

⁷ Dette tribunalet eller rådet vurderer om pasienter bør/må behandles utenlands, fordi man ikke har innenlandsk kompetanse/behandlingsmuligheter.

⁸ Eksileritreere forventes å betale to prosent skatt på brutto inntekt som uavkortet går til eritreiske myndigheter. Denne skatten som på tigrinya kalles «Mehwey Gibri» (Rehabilitering og utvikling), ble innført i 1994 (Ministry of Foreign Affairs of the State of Eritrea 2011, s. 26).

⁹ Kursen per 12. september 2016, ifølge XE Currency Converter. Den offisielle vekslingskursen i januar 2016 var 15 nakfa=1 USD.

¹⁰ Dette var kontrollrutinene da Landinfo reiste ut via den internasjonale flyplassen i Asmara i februar 2016.

som er i nasjonaltjenestepliktig alder, ved deportasjoner eller hvis det er forhold som tilsier at de forlot Eritrea etter 1994 (som gjengitt i Upper Tribunal 2011).

Utreisetillatelsen er i likhet med et visum lett gjenkjennelig i passet, og manglende tillatelse vil derfor være påfallende. Selv om ingen kan bekrefte det, kan en anta at eritreiske myndigheter har oversikter over personer som har fått utreisetillatelse. Både manglende utreisetillatelse i passet og en slik oversikt gjør det forholdsvis enkelt å fange opp personer som har reist ulovlig ut av landet.

Hvem får utreisetillatelse?

Majoriteten av dem som forlater Eritrea, gjør dette ulovlig fordi eritreere i aldersgruppen fra 18 til 50 år er tjenestepliktige i nasjonaltjenesten¹¹, og derfor ikke får utreisetillatelse. Én av de internasjonale kildene Landinfo møtte i Asmara i januar 2016, mente at myndighetene hadde lempet på utreisekravene, men øvrige samtalepartnere mente at det ikke var endringer, og i praksis er det ifølge de fleste få personer mellom fem og 50 år som får tillatelse (lokal kilde (C), samtale i Asmara 27. januar 2016; lokal kilde (G), samtale i Asmara 28. januar 2016; diplomatkilde (J), samtale i Asmara 29. januar 2016; diplomatkilde (K), samtale i Asmara 29. januar 2016; PFDJs partisekretær Yemane Gebreab, samtale i Asmara 29. januar 2016, lokal kilde (B), samtale i Asmara 28. januar 2016).

Unntakene er i hovedsak myndighetsrepresentanter og deres familiemedlemmer, og personer med medisinske behov som har fått tilsagn fra den medisinske kommisjonen som vurderer slike saker. Eritreiske myndigheter viser til at personer som har avtjent nasjonaltjenesten, vil få utreisetillatelse dersom de søker, og ifølge immigrasjonsmyndighetene får 99 % av søkerne tillatelse (eritreiske immigrasjonsmyndigheter, samtale i Asmara, 29. januar 2016).¹² I tillegg til begrensningene for alle i tjenestepliktig alder, har det blitt hevdet at personer med spesialkompetanse, eksempelvis leger og advokater, har de største problemene med å få utreisetillatelse (diplomatkilde (B), samtale i Asmara februar 2011).

Betingelsene for hvem som får utreisetillatelse, har tidvis endret seg uten at det har blitt annonsert i media. Søkerne får informasjon om gjeldende betingelser ved å kontakte immigrasjons- og statsborgerskapsavdelingen i innenriksdepartementet.¹³ En internasjonal organisasjon i Asmara har dessuten opplyst til Landinfo at et ytterligere vilkår for å få utreisetillatelse, er at man har utført den obligatoriske våpentreningen (samtale januar 2013). Denne våpentreningen (som omtales som folkehæren) ble innført i 2012.

Det er tidligere rapportert om korrupsjon ved utstedelse av utreisetillatelser (U.S. Department of State 2012; internasjonale organisasjoner, samtaler i Eritrea i 2011), og kilder har eksempelvis ment at det er utro tjenere ved immigrasjons- og statsborgerskapsavdelingen.

¹¹ Ifølge proklamasjonen om nasjonaltjenesten er man tjenestepliktig i alderen fra 18 til 40 år, men i praksis er den øvre grensen 50 år.

¹² Den høye innvilgelsesprosenten skyldes, ifølge immigrasjonsmyndighetene, at bare de som fyller vilkårene for utreisetillatelse, søker.

¹³ En diplomat (B) Landinfo møtte i Eritrea i februar 2011, fortalte blant annet om oppslag i departementet med ordlyd om at alle søknader om utreisevisum som ble innlevert mellom kl. 9.00 og 9.30 påfølgende dag, ville bli innvilget. Dette ble gjort for å unngå endringer av lovverket og for å sikre at utvalgte grupper ble gitt rettigheter.

Men nyere kilder omtaler ikke dette, og usikkerheten knyttet til omfanget av slik korrupsjon er stor.

Ulike kilder har ment at følgende kategorier kan få utreisestillatelse:

- Menn over 54 år? Dette er menn som ifølge enkelte kilder ikke lenger har forpliktelser etter nasjonaltjenesteloven (diplomatkilde (B), e-post 6. august 2009; U.S. Department of State 2016; Kibreab, som sitert i Upper Tribunal 2011; internasjonale representanter, samtaler i Eritrea og Sudan i 2011).

Etter Landinfos vurdering er det vanskelig å se at denne alderen markerer skillet mellom dem som får og dem som ikke får utreisestillatelse. Ingen av kildene Landinfo har samtalt med de senere årene, har trukket frem dette som en aktuell «aldersgrense», snarere er det slik at majoriteten av kildene mener at personer over 50 år – som i prinsippet skal være ute av nasjonaltjenesten – kan få utreisestillatelse,

- Kvinner over 30 år? U.S. Department of State skriver i årsrapporten for 2011 at kvinner ikke får utreisestillatelse før de er fylt 47 år. I senere årsrapporter gjentas dette, men i årsrapporten som dekker 2015, skriver man at kvinner yngre enn 30 år ikke får utreisestillatelse. Det kan tolkes slik at kvinner som har passert 30, får tillatelse, men annen informasjon kan tyde på at kvinner i likhet med alle andre som ikke gjør tjeneste, mister mange privilegier, deriblant muligheten til å få utreisestillatelse. Men i motsetning til menn synes kvinner å bli demobilisert eller dimittert etter langt kortere tjenestetid enn menn, særlig hvis de har omsorg for barn.¹⁴
- Barn (under 13 år). Det er etter Landinfos vurdering ikke mulig å fastslå hvor grensen går. En kilde har opplyst at barn opptil 13–14 år får utreisepapirer i familie-gjenforeningssaker, men denne informasjonen er seks år gammel (diplomatkilde (B), e-post 6. august 2009). Eritrea-eksperten Gaim Kibreab mener at den øvre grensen er syv år. Nyere kilder hevder at barn ned til femårsalderen blir nektet utreisestillatelse (diplomatkilde (K), samtale i Asmara 29. januar 2016; diplomatkilde (J), samtale i Asmara 29. januar 2016; internasjonal representant (C), samtale i Asmara 13. januar 2015). Det er etter Landinfos vurdering rimelig å anta at aldersgrensen heller er synkende enn stigende.
- Personer som er fritatt fra nasjonaltjenesten av medisinske grunner (diplomatkilde (B), e-post 6. august 2009).
- Personer som er godkjent for medisinsk behandling i utlandet (den britiske ambassaden i Asmara, som sitert i Upper Tribunal 2011; eritreiske immigrasjonsmyndigheter, samtale i Asmara 29. januar 2016, diplomatkilde (K), samtale i Asmara, 29. januar 2016).
- Enkelte offentlig ansatte som skal delta på konferanser og studier utenlands (UK Home Office 2011; diplomatkilde (K), samtale i Asmara, 29. januar 2016).
- Eritreere i ledende myndighetsposisjoner og deres familiemedlemmer (diplomatkilde (B) samtale i Asmara februar 2011, diplomatkilde (K), samtale i Asmara 29. januar 2016).

¹⁴ Se Landinfo 2016b, s. 18.

Eritrea-eksperten David Pool forklarte i en høring ved Asyltribunalet i England i 2007:

Asmara is a very small society and the top business people know the government and know the way to get visas [...]. Someone of 50 plus would be more likely than not to get an exit visa depending on his or her profile (Asylum and Immigration Tribunal 2007).

Eritreere med forbindelser til ledende myndighetspersoner vil ha lettere tilgang til utreisetillatelse, selv om de er i nasjonaltjenestepiktig alder (diplomatkilde (B), samtale i Asmara februar 2011).

- Familiemedlemmer til tidligere krigsveteraner (tegaldelti) fra frigjøringskrigen. Men dette er en svært sammensatt gruppe mennesker, og det er trolig slik at enkelte har privilegier og gode forbindelser mens andre ikke har.

Forhold som kan utelukke utreisetillatelse

- Familiemedlemmers ulovlige utreise.

En diplomatkilde (B) i Asmara opplyste til Landinfo i 2009 at nære familiemedlemmer til personer som har reist ut ulovlig, kan få problemer med å få pass/utreisetillatelse – selv om vedkommende ellers oppfyller vilkårene.

- Myndighetskritisk aktivitet.

Eritreere med nære familiemedlemmer som er arrestert på grunn av myndighetskritisk virksomhet, risikerer å bli nektet utreisetillatelse. Det er grunn til å tro at dette spesielt vil gjelde personer med slektninger som har blitt arrestert etter frigjøringen og trolig i enda større grad personer hvis familiemedlemmer har blitt arrestert etter 2001. Myndighetskritisk aktivitet i eksil, uansett nivå, vil trolig bli registrert av myndighetene og kan være til hinder for familiemedlemmers muligheter til å få utstedt pass og utreisetillatelse (diplomatkilde (B), e-post 6. august 2009 og samtale februar 2011 i Asmara).

- Manglende dokumentasjon.

Praktiske problemer med dokumentasjon er også en faktor som påvirker mulighetene til å få utreisetillatelse. Se punktet om utstedelse av utreisetillatelse.

- Manglende betaling av toprosentsskatten.

Eritreere i eksil har i alle år vært pålagt å betale to prosent av brutto inntekt til eritreiske myndigheter. De som ikke betaler denne skatten og som ikke signerer det såkalte angrebrevet etter utreise, kan risikere at familiemedlemmer i Eritrea får problemer med utreisetillatelse og pass (Human Rights Concern Eritrea ved Elsa Chyrum, samtale i London mai 2010; Kibreab som sitert i Upper Tribunal 2011).

Reaksjoner på ulovlig utreise

Ulovlig utreise er en straffbar handling som kan medføre inntil fem års fengselsstraff og/eller bot på opptil 10 000 birr som tilsvarer ca. 3700 norske kroner¹⁵, eller både fengsling og bot (Proclamation nr. 24/1992, artikkel 29.2). Ingen av kildene Landinfo har møtt i og utenfor Eritrea, kjenner til personer som er blitt fengslet eller bøtelagt for ulovlig utreise. Heller ikke i de tilfellene hvor eritreere ble deportert til hjemlandet i perioden 2002–2016, er det klart hvilken betydning ulovlig utreise i seg selv hadde for en eventuell avstraffelse.

Partisekretæren i People's Front for Democracy and Justice (PFDJ), og en av de mest fremtredende lederne i Eritrea, Yemane Gebreab, har hevdet at eritreiske myndigheter ikke vil straffe dem som forlater Eritrea ulovlig, men at de vil bli sendt til et seks ukers "utdanningsprogram" for å styrke nasjonalfølelsen.¹⁶

Både Gaim Kibreab og David Pool har uttalt at eritreere som forlater landet uten utreisetilatelse, kan bli mistenkt for å ha unndratt seg nasjonaltjeneste, desertert sin militære enhet eller for opposisjonell virksomhet. Pool mener at alle risikerer mistanke (som sitert i Asylum and Immigration Tribunal 2007), mens Kibreab skiller mellom dem som forlot landet før og etter 1994.¹⁷ De som forlot landet før 1994, blir ikke utsatt for represalier, men blir ønsket velkommen hjem. De som forlot landet ulovlig etter 1994, kan derimot risikere forvaring og avhør som omfatter mishandling:

[..] if they have reason to suspect a returnee has left illegally [...], that person is kept in custody until they check records or interrogate him. (...) Professor Kibreab states that in cases of doubt persons are subjected to interrogation which includes ill-treatment (som sitert i Upper Tribunal 2011).

Kibreab erkjente imidlertid at han ikke har bevis for at returnerte eritreere har blitt behandlet slik, men at det var hans generelle inntrykk.

Den britiske ambassaden i Asmara (som sitert i Upper Tribunal 2011) skrev i et brev av 11. februar 2011 at selv om eritreiske myndigheter opererte med en *skyt for å drepe*-politikk overfor eritreere som krysset grensen til Sudan, var det vanskelig å si om en eritreer ved retur ville være utsatt for noe, og eventuelt hva, hvis han hadde forlatt landet ulovlig.¹⁸ Omstendighetene rundt returen og vedkommendes alder ville, ifølge ambassaden, spille en stor rolle. Noen eritreere har blitt løslatt etter avhør ved ulovlig utreise, mens de som ikke har gjennomført nasjonaltjeneste, har blitt overført til militære enheter. Ambassaden viser til at noen har fått bøter og at noen har blitt holdt i forvaring, men ambassaden hadde også kjennskap til eritreere som har returnert ulovlig – uten papirer – og som ikke har blitt utsatt for reaksjoner.

¹⁵ Valutaenheten i Eritrea var fram til 1997 birr. Fra 1997 er nakfa (ERN) den offisielle myntenheten i landet. Vekslingskurs for etiopiske birr per 15. september 2016 1ETB= 0,37 NOK (XE.COM 2016).

¹⁶ Gebreab hevdet dette overfor lederen av en internasjonal organisasjon som Landinfo møtte i Asmara i februar 2011.

¹⁷ Det var i 1994 den militære treningen ble introdusert i nasjonaltjenesten.

¹⁸ Landinfo har drøftet spørsmålet om *skyt for å drepe*-praksisen med ulike kilder i Asmara i 2013, 2015 og i 2016. Alle mente det var tvilsomt at dette skjer (internasjonal organisasjon (A) samtale i Asmara i februar 2013; diplomatkilde (D), samtale i Asmara i februar 2013; internasjonal organisasjon (C), samtale i Asmara i januar 2015; diplomatkilde (D), samtale i Asmara 28. januar 2016). Se for øvrig Landinfo 2016a, s. 20.

Landinfos inntrykk er at myndighetene vurderer eritreere som vender hjem: omstendighetene rundt utreisen deres, nasjonaltjenestestatus, eventuell politisk aktivitet i eksil, nettverk i Eritrea og betaling av den omtalte toprosentsskatten. Det er trolig *bakgrunnen* for den ulovlige utreisen som kan føre til represalier ved hjemkomst og ikke den ulovlige utreisen i seg selv.

Personer som unndrar seg nasjonaltjenesten og reiser ulovlig ut av Eritrea, men som senere rehabiliterer forholdet til myndighetene ved å signere angrebrev, betaler toprosentsskatten i eksil, og som ikke deltar i myndighetskritiske aktiviteter, vil ifølge flere internasjonale representanter i Asmara trolig være mindre utsatt for reaksjoner fra myndighetene enn dem som ikke rehabiliterer sitt forhold til myndighetene.¹⁹ Et godt nettverk og kontakter i myndighetsapparatet og partiet er trolig også nyttig å ha (samtaler med diplomatkilde (C) januar 2013; internasjonal representant (B) i Asmara januar 2013; internasjonal representant (C) januar 2015; lokal kilde (C), samtale i Asmara 27. januar 2016; diplomatkilde (D), samtale i Asmara 28. januar 2016).

Om Landinfos responser

Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon (Landinfo) innhenter og analyserer informasjon om samfunnsforhold og menneskerettigheter i land som Utlendingsdirektoratet (UDI), Utlendingsnemnda (UNE) og Justis- og beredskapsdepartementet har behov for kunnskap om.

Landinfos responser er basert på opplysninger fra nøye utvalgte informasjonskilder, og kan bygge på både skriftlig og muntlig kildemateriale. Opplysningene er behandlet i henhold til [anerkjente kvalitetskriterier for landinformasjon](#) og [Landinfos retningslinjer for kilde- og informasjonsanalyse](#).

En respons er et svar på konkrete spørsmål som saksbehandlere i utlendingsforvaltningen har stilt Landinfo, og er ikke ment å være utfyllende redegjørelser for et tema. Responsene er utarbeidet innenfor korte frister, og kildegrunlaget er ikke alltid like bredt som i våre temanotater.

Landinfo er en faglig uavhengig enhet, og informasjonen som presenteres, kan ikke tas til inntekt for et bestemt syn på hva praksis bør være i utlendingsforvaltningens behandling av søknader. Landinfos responser gir heller ikke uttrykk for norske myndigheters syn på de forhold og land som omtales.

Referanser

Skriftlige kilder

- Asylum and Immigration Tribunal (2007, 27. juni). *MA (Draft evaders – illegal departures – risk) Eritrea CG [2007] UKAIT 00059 v. Secretary of State for the Home Department*. Leicester: Asylum and Immigration Tribunal. Tilgjengelig via UNHCR Refworld <http://www.refworld.org/docid/46822c3f2.html> [lastet ned 9. september 2016]
- EASO, dvs. European Asylum Support Office (2015, mai). *Country of Origin Information Report. Eritrea Country Focus*. Tilgjengelig fra <http://www.refworld.org/docid/557a94724.html> [lastet ned 12. september 2016]
- HRW, dvs. Human Rights Watch (2014, 11. februar). *Egypt/Sudan: Traffickers Who Torture. Egypt Should Use Sinai Security Operations to Suppress Trafficking*. Washington D.C.: HRW. Tilgjengelig fra <https://www.hrw.org/news/2014/02/11/egypt/sudan-traffickers-who-torture> [lastet ned 9. september 2016]

¹⁹ Se for øvrig Landinfo (2016, s. 22, punkt 3.2.1).

- HRW (2016, 30. mai). *Sudan: Hundreds deported to Likely Abuse*. Washington D.C.: HRW. Tilgjengelig fra <https://www.hrw.org/news/2016/05/30/sudan-hundreds-deported-likely-abuse> [lastet ned 9. september 2016]
- Kushkush, I. (2015, 28. desember). Sudan Is a Waypoint on East Africans' Trek to Europe. *The New York Times*. Tilgjengelig fra http://www.nytimes.com/2015/12/29/world/africa/sudan-is-a-waypoint-on-east-africans-trek-to-europe.html?_r=0 [lastet ned 9. september 2016]
- Landinfo (2016a, 14. januar). *Etiopia/Eritrea: Grensepassering, registrering og forhold for eritreiske flyktninger i Etiopia*. Oslo: Landinfo. Tilgjengelig fra http://www.landinfo.no/asset/3310/1/3310_1.pdf [lastet ned 9. september 2016]
- Landinfo (2016b, 20. mai). *Nasjonaltjeneste*. Oslo: Landinfo. Tilgjengelig fra http://landinfo.no/asset/3358/1/3358_1.pdf [lastet ned 9. september 2016]
- Ministry of Foreign Affairs of the State of Eritrea (2011, 17. oktober). *Eritrea's Response to the Report of the Somalia Eritrea Monitoring Group Report*. Asmara: Ministry of Foreign Affairs. Tilgjengelig fra http://www.aigaforum.com/articles/eritrea_text_of_response-un-somalia.pdf [lastet ned 9. september 2016]
- [Regulation No. 4/1992 (1992, 15. juli). *Regulation No.4/1992 of 1992 of Travel Documents and Immigration*. Asmara: Government of Eritrea. Tilgjengelig fra <http://www.refworld.org/docid/3ae6b4e02a.html> [lastet ned 12. september 2016]
- [Proclamation No. 24/1992] (1992). *Proclamation nr. 24/1992 issued to regulate the issuing of travel documents, entry and exit visa from Eritrea, and to control residence permits of foreigners in Eritrea*. Asmara: Government of Eritrea. Tilgjengelig via UNHCR Refworld <http://www.refworld.org/cgi-bin/texis/vtx/rwmain/opensslpdf.pdf?reldoc=y&docid=54c0d9d44> [lastet ned 9. september 2016]
- [Proclamation No. 164/2011] (2011, 1. april). *A Proclamation Issued to Amend Proclamation No. 24/1992 Enacted to Regulate the Provision of Travel Documents, the Entry Into and Exit from Eritrea and Residence of Foreigners in Eritrea*. Asmara: Government of Eritrea. Tilgjengelig fra <http://www.refworld.org/type,LEGISLATION,NATLEGBOD,ERI,3ae6b4e014,0.html> [lastet ned 12. september 2016]
- Saeed, A. (2015, 3. juli). Sudan's Eritrean refugees flee for "money and freedom". *Al-Jazeera*. Tilgjengelig fra <http://www.aljazeera.com/news/2015/06/sudan-eritrean-refugees-flee-money-freedom-150629114157143.html> [lastet ned 9. september 2016]
- Siegfried, K. (2014, 12. februar). Sudan and Egypt implicated in human trafficking. *IRIN*. Tilgjengelig fra <http://www.irinnews.org/report/99632/sudan-and-egypt-implicated-in-human-trafficking> [lastet ned 9. september 2016]
- UK Home Office (2011, 17. august). *Eritrea – Country of Origin Information (COI) Report*. Croydon: UK Home Office. Tilgjengelig via ECOI http://www.ecoi.net/file_upload/1226_1314174878_report-08-11.pdf [lastet ned 9. september 2016]
- UNHCR (2016). *Ethiopia. Factsheet April 2016*. UNHCR. Tilgjengelig fra <http://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/EthiopiaFactSheetApril.pdf> [lastet ned 12. september 2016]
- U.S. Department of State (2012, 24. mai). *2011 Country Reports on Human Rights Practices Eritrea*. Washington, D.C.: U.S. Department of State. Tilgjengelig fra <http://www.state.gov/documents/organization/186404.pdf> [lastet ned 9. september 2016]
- U.S. Department of State (2016, 13. april). *2015 Country Reports on Human Rights Practices Eritrea*. Washington, D.C.: U.S. Department of State. Tilgjengelig fra <http://www.state.gov/documents/organization/252891.pdf> [lastet ned 9. september 2016]
- Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) (2011, 27. mai). *MO (Illegal exit – risk on return) Eritrea CG [2011] UKUT 00190*. London: Upper Tribunal. Tilgjengelig via Bailii <http://www.bailii.org/cgi->

Respons Eritrea: Utstedelse av utreisetilattelse og ulovlig utreise

bin/markup.cgi?doc=/uk/cases/UKUT/IAC/2011/00190_ukut_iac_2011_mo_eritrea_cg.html&query=homosexuals&method=boolean [lastet ned 9. september 2016]

- XE. Com (2016). *ERN - Eritrean Nakfa*. XE. Com. Tilgjengelig fra <http://www.xe.com/currencyconverter/convert/?Amount=1&From=ERN&To=NOK> [lastet ned 9. september 2016]
- XE. Com (2016). *ETB – Ethiopian Birr*. XE. Com. Tilgjengelig fra <http://www.xe.com/currencyconverter/convert/?Amount=10000&From=ETB&To=NOK> [lastet ned 12. september 2016]

Muntlige kilder

- Chyrum, Elsa. Leder av Human Rights Concern Eritrea. Samtale i London mai 2010.
- Diplomatkilde (A). Samtale i Addis Abeba. E-post desember 2010.
- Diplomatkilde (B). Samtale i Asmara februar 2011. E-post 6. august 2009, november 2009, mars 2010, april 2010 og juli 2011.
- Diplomatkilde (C). Samtale i Asmara 31. januar 2013.
- Diplomatkilde (D). Samtale i Asmara 1. februar 2013.
- Diplomatkilde (D). Samtale i Asmara 28. januar 2016.
- Diplomatkilde (J). Samtale i Asmara 29. januar 2016.
- Diplomatkilde (K). Samtale i Asmara 29. januar 2016.
- Eritreiske immigrasjonsmyndigheter. Samtale i Asmara 29. januar 2016.
- Eritreisk advokat. Samtale i Asmara februar 2011.
- Eritreisk kilde. Samtale i Oslo mai 2013.
- Gebreab, Yemane, PFDJs partisekretær. Samtale i Asmara 29. januar 2016.
- Internasjonale organisasjoner. Samtaler i Asmara og Kassala februar 2011.
- Internasjonal organisasjon (A). Samtale i Asmara 5. februar 2013.
- Internasjonal organisasjon (B). Samtale i Asmara 29. januar 2013.
- Internasjonal organisasjon (C). Samtale i Asmara 13. januar 2015.
- Lokal kilde (C). Samtale i Asmara 27. januar 2016.
- Lokal kilde (G). Samtale i Asmara 28. januar 2016.
- Lokale kilder. Samtaler i Tesseneby 1.- 2. februar 2016.
- Menneskerettighetsgruppe. Samtale i Kassala februar 2011.

© Landinfo 2016

Materialet i denne publikasjonen er omfattet av åndsverklovens bestemmelser. Uten særskilt avtale med Landinfo er enhver eksemplarfremstilling og tilgjengeliggjøring bare tillatt i den utstrekning det er hjemlet i lov.